

1515**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 29 sierpnia 2003 r.

w sprawie odsetek wyrównawczych

Na podstawie art. 222 § 5 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób naliczania odsetek wyrównawczych pobieranych w wypadku przesunięcia daty powstania długu celnego lub zarejestrowania kwoty wynikającej z tego długu;
- 2) wypadki, w których mimo przesunięcia daty powstania długu celnego lub zarejestrowania kwoty wynikającej z tego długu nie pobiera się odsetek wyrównawczych;
- 3) minimalną wysokość odsetek wyrównawczych, podlegających poborowi.

§ 2. W wypadku przesunięcia daty powstania długu celnego w odniesieniu do towarów uprzednio objętych procedurą uszlachetnienia czynnego i towarów uprzednio objętych procedurą odprawy czasowej odsetki wyrównawcze nalicza się od kwoty wynikającej z długu celnego.

§ 3. W wypadku gdy kwota wynikająca z długu celnego została zarejestrowana na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych danych podanych przez zgłaszającego w zgłoszeniu celnym, odsetki wyrównawcze nalicza się od kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą należną a kwotą pobraną.

§ 4. 1. Do naliczenia odsetek wyrównawczych w wypadku, o którym mowa w § 2, przyjmuje się 50% stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

2. Do naliczenia odsetek wyrównawczych w wypadku, o którym mowa w § 3, przyjmuje się stawkę odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

3. Odsetki wyrównawcze oblicza się za okres:

1) od dnia objęcia towaru pierwszą procedurą celną do dnia powstania długu celnego — w wypadku, o którym mowa w § 2;

2) od dnia zarejestrowania kwoty wynikającej z długu celnego na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych danych do dnia zarejestrowania retrospektywnego, o którym mowa w art. 229 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny, zwanej dalej „Kodeksem celnym”, należnej kwoty długu celnego — w wypadku, o którym mowa w § 3.

4. Kwotę odsetek wyrównawczych pobieranych w wypadku, o którym mowa w § 2, stanowi iloczyn kwoty wynikającej z powstałego długu celnego, liczby dni okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz 50% stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, podzielonych przez 365.

5. Kwotę odsetek wyrównawczych pobieranych w wypadku, o którym mowa w § 3, stanowi iloczyn kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą należną a kwotą pobraną, liczby dni okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, oraz stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, podzielonych przez 365.

§ 5. 1. Nie pobiera się odsetek wyrównawczych, mimo przesunięcia daty powstania długu celnego w odniesieniu od towarów uprzednio objętych procedurą uszlachetnienia czynnego, w wypadku:

1) powstania długu celnego zgodnie z art. 224 Kodeksu celnego;

2) gdy przy uprzednim objęciu towarów procedurą uszlachetnienia czynnego złożone zostało zabezpieczenie w formie depozytu w gotówce, w wysokości równej maksymalnej kwocie wynikającej z długu celnego;

3) powstania długu celnego w związku z dopuszczeniem do obrotu produktów kompensacyjnych, o których mowa w art. 128 § 1 Kodeksu celnego, o ile zostały one dopuszczone do obrotu w ilościach proporcjonalnych do wywiezionej części produktów kompensacyjnych nieznajdujących się w wykazie, o którym mowa w tym artykule;

4) powstania długu celnego w związku z dopuszczeniem produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmiennym do obrotu na podstawie art. 133 § 4 Kodeksu celnego, pod warunkiem że należności celne przywozowe za te produkty nie zostały jeszcze zwrócone lub umorzone;

5) gdy osoba posiadająca pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetnienia czynnego, wnioskując

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974, Nr 141, poz. 1178, Nr 169, poz. 1387 i Nr 188, poz. 1572 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122.

o dopuszczenie do obrotu towarów przywożonych w postaci produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym, udowodni, że szczególne okoliczności, niewynikające z jej zaniedbania lub świadomego działania, uniemożliwiły dokonanie powrotnego wywozu na warunkach przewidzianych w pozwoleniu.

2. Nie pobiera się odsetek wyrównawczych, mimo przesunięcia daty powstania długu celnego w odniesieniu do towarów uprzednio objętych procedurą odprawy czasowej, w wypadku:

- 1) powstania długu celnego zgodnie z art. 209 § 1 pkt 2 Kodeksu celnego;
- 2) gdy przy uprzednim objęciu towarów procedurą odprawy czasowej zostało złożone zabezpieczenie w formie depozytu w gotówce, w wysokości równej maksymalnej kwocie wynikającej z długu celnego;
- 3) gdy osoba posiadająca pozwolenie na korzystanie z procedury odprawy czasowej, wnioskując o dopuszczenie do obrotu towarów uprzednio objętych procedurą odprawy czasowej, udowodni, że szczególne okoliczności, niewynikające z jej zaniedbania lub świadomego działania, uniemożliwiły dokonanie powrotnego wywozu na warunkach przewidzianych w pozwoleniu;
- 4) powstania długu celnego w wypadku dopuszczenia do obrotu następujących towarów, uprzednio objętych procedurą odprawy czasowej:
 - a) pojazdów samochodowych lub pojazdów samochodowych wraz z przyczepami lub naczepami, nadwozi samochodowych wymienionych, naczep w transporcie kombinowanym, przeznaczonych do odpłatnego przewozu osób lub odpłatnego bądź nieodpłatnego przewozu towarów, z wyłączeniem transportu krajowego,
 - b) pojazdów samochodowych lub pojazdów samochodowych wraz z przyczepami lub naczepami, zarejestrowanych za granicą, innych niż określone w lit. a,
 - c) części zamiennych przywożonych łącznie z towarem, o których mowa w lit. a i b, przeznaczonych wyłącznie do dokonywania drobnych napraw lub niewielkich zabiegów konserwacyjnych,
 - d) szynowych środków transportu oraz części zamiennych przeznaczonych do naprawy uszkodzonych wagonów przewożonych na podstawie umów międzynarodowych RIV, RIC i PPW,
 - e) środków transportu przeznaczonych do żeglugi powietrznej,

- f) środków transportu przeznaczonych do żeglugi morskiej lub śródlądowej,
- g) kontenerów, a także ich akcesoriów i wyposażenia,
- h) palet,
- i) towarów przeznaczonych na targi, wystawy lub podobne imprezy,
- j) towarów używanych przeznaczonych na aukcje,
- k) towarów przywożonych w celu poddania ich próbom i badaniom koniecznym w procedurach certyfikacyjnych, jeżeli działania te nie stanowią działalności zarobkowej,
- l) filmów, taśm magnetycznych i filmów na podłożu magnetycznym oraz innych nośników dźwięku, przeznaczonych do udźwiękowania, dubbingu lub reprodukcji,
- m) filmów pokazujących produkty lub działania produktów bądź sprzętu zagranicznego, pod warunkiem że nie są przeznaczone do publicznej projekcji w celu zarobkowym,
- n) zapisanych nośników informacji, przestanych bezpłatnie i przeznaczonych do wykorzystania w automatycznym przetwarzaniu danych,
- o) przedmiotów, które ze względu na swój charakter mogą służyć jedynie do celów reklamy określonego towaru lub propagandy prowadzonej w określonym celu,
- p) sprzętu sportowego i innych towarów przeznaczonych do użytkowania w zawodach sportowych, treningach lub pokazach,
- q) sprzętu użyczanego bezpłatnie do wykorzystania w ramach środków podjętych w celu likwidacji skutków klęsk żywiołowych zaistniałych na polskim obszarze celnym,
- r) rzeczy osobistego użytku podróży,
- s) towarów przywożonych do sprawdzenia, w celu ewentualnego ich zakupu przez odbiorcę, jeżeli nie mogły być one przywiezione jako próbki.

3. Nie pobiera się odsetek wyrównawczych, mimo że kwota wynikająca z długu celnego została zarejestrowana na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych danych podanych przez zgłaszającego w zgłoszeniu celnym, w wypadku gdy dłużnik udowodni, że podanie nieprawidłowych lub niekompletnych danych spowodowane było szczególnymi okolicznościami, niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania.

§ 6. Nie pobiera się odsetek wyrównawczych w wypadkach, o których mowa w § 2 i 3, jeżeli kwota odse-

tek wyrównawczych nie przekracza równowartości 20 euro.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Finansów: *A. Raczek*

³⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 listopada 1997 r. w sprawie określenia wypadków i warunków pobierania odsetek wyrównawczych oraz sposobu ich naliczania (Dz. U. Nr 143, poz. 958 oraz z 1998 r. Nr 86, poz. 544), zachowane w mocy na podstawie art. 4 ustawy z dnia 23 kwietnia 2003 r. o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie ustawy o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 120, poz. 1122).

1516

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 6 czerwca 2003 r.

w sprawie inspekcji i dokumentów bezpieczeństwa statku morskiego

Na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2002 r. Nr 240, poz. 2060) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje, zakresy, terminy i tryb przeprowadzania inspekcji statku morskiego, zwanego dalej „statkiem”, w zakresie budowy, stałych urządzeń i wyposażenia oraz bezpieczeństwa żeglugi i bezpieczeństwa życia na morzu, w tym zarządzania bezpieczną eksploatacją, z zastrzeżeniem § 2;
- 2) rodzaje i wzory dokumentów bezpieczeństwa statku.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej i Policji;
- 2) statków nowo wybudowanych, przebudowanych, odbudowanych lub remontowanych udających się w podróż próbną przed rozpoczęciem żeglugi.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359).

§ 3. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) żegluga międzynarodowa — żeglugę pomiędzy portami Rzeczypospolitej Polskiej a portami innych państw;
- 2) żegluga krajowa — żeglugę po morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) krótka podróż morska — podróż, w czasie której statek nie oddala się więcej niż 200 mil morskich od portu lub miejsca, w którym pasażerowie i załoga mogą znaleźć bezpieczne schronienie, przy czym odległość między portem, z którego rozpoczęto podróż, a końcowym portem przeznaczenia oraz podróż powrotna nie mogą przekraczać 600 mil morskich; końcowym portem przeznaczenia jest ostatni odwiedzony w planowanej podróży port, z którego statek rozpoczyna podróż powrotną do portu, w którym ją rozpoczął;
- 4) statek pasażerski — statek, który przewozi więcej niż dwunastu pasażerów;
- 5) statek towarowy — statek, o którym mowa w Prawidła I/2 Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319);
- 6) statek specjalistyczny — statek wyposażony w specjalne urządzenia związane z jego przeznaczeniem